

Цигуларъ къща не гледа,
цигуларъ домъ не събира.

Спомнямъ си преди 9 — 10 години, какъ единъ високообразованъ човѣкъ, шефъ на учебно заведение, каза на майката на една малка много талантлива балеринка: „Хама че занаятъ си избрала за дъщеря си“!

Дори кога е въпросъ за синоветѣ, бащите — сериознитѣ съсъ строги принципи бащи — мѣжно биха имъ разрешили да изучаватъ за професия нѣкое изкуство. Тежкитѣ чорбаджийскитѣ, ако така мога да кажа, фамилии считатъ артистите за несериозни хора. На друго място ще видимъ защо.

Въ странство, па и у насъ има куриозни случаи. Благородникъ, князъ, или графъ, или у насъ нѣкой богаташъ съ дѣди отъ село се оженва за артистка. По неговото желание тя, за да запази голѣмото име на фамилията, напуска сцената.*⁾ Колкото мѣжътъ и да обича нейното изкуство, заради което е обикналь самата нея и я прави своя съпруга, все пакъ неможе да скрие презрението си къмъ жената артистка. Неговата жена, за да бѫде почитана, трѣбва да престане да бѫде артистка. А колко много, много жени, за да запазятъ своя домъ, къмъ който жената е привързана по инстинктъ, сѫ пожертвували своето изкуство!

Това го иска закона на мѣжкия моралъ, дори и този на женитѣ, възпитани отъ своите мѫже въ сѫщия духъ.

Една майка не позволи на дъщеря си да вземе участие въ единъ спектакълъ, който се даваше съ благотворителна цель, като ни каза: „женитѣ на сцената се аплодиратъ, но се не уважаватъ“.

Добре че новите поколения дойдоха съ нови идеи, които широко разтвориха за жената всички врати къмъ изкуство. Но така сѫ заглъхнали талантите на много жени и тази е причината, че презъ миналите времена

Случая за сцената вземамъ за конкретенъ, но това се отнася и за другите браншове на изкуството.